

Poselství Svatého otce ke Světovému dni nemocných 11. února 2018

Mater Ecclesiae: „Ženo, to je tvůj syn.“ ... „To je tvá matka.“
A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě.
(Jan 19,26-27)

Drazí bratři a drahé sestry,

církevní služba nemocným a těm, kteří o ně pečují, musí pokračovat se stále novou horlivostí ve věrnosti Pánovu poslání (srov. Lk 9,2-6; Mt 10,1-8; Mk 6,7-13). Církev musí následovat velmi přesvědčivý příklad svého zakladatele a Mistra.

Téma Dne nemocných je v letošním roce převzato ze slov, jimiž se Ježíš, vztyčený na kříži, obrací na svou matku Marii a na Jana: „Ženo, to je tvůj syn.“ ... „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. (Jan 19,26-27).

1. Tato Pánova slova vnášejí světlo do hlubokého tajemství kříže. Kříž nepředstavuje beznadějnou tragédii, ale místo, na kterém Ježíš ukazuje svou slávu a předává svou poslední vůli lásky, která se stává základním pravidlem křesťanské komunity a života každého učedníka.

Ježíšova slova dávají základ mateřskému poslání Panny Marie vůči celému lidstvu. Maria se má stát především matkou učedníků svého Syna, má pečovat o ně a o jejich cestu. Mateřská péče o syna nebo dceru obnáší, jak víme, materiální i duchovní aspekty výchovy.

Nevýslovná bolest kříže proniká Mariinu duši (srov. Lk 2,35), ale nechromí ji. Naopak, začíná pro ni jako Ježíšovu matku nová cesta sebedarování. Ježíš na kříži má starost o církev a o celé lidstvo a Maria je povolána, aby tuto jeho starost sdílela. Když Skutky apoštolů líčí mohutné vylití Ducha Svatého o letnicích, zároveň ukazují, že Maria začala plnit svou úlohu v prvním společenství církve. Je to úloha, která nikdy nekončí.

2. Milovaný učedník Jan představuje církev, mesiášský lid. Má Marii přijmout za svou matku. Je povolán ji přijmout a kontemplovat v ní vzor učedníka, kontemplovat mateřské poslání, které jí Ježíš svěřil, poslání s jeho starostmi a plány. Jan má přijmout matku, která dává život svým dětem, jež jsou schopny milovat podle Ježíšova přikázání, a miluje je. Mariino mateřské poslání pečovat o děti je svěřeno Janovi a celé církvi a je v něm zahrnuto společenství všech učedníků.

3. Učedník Jan, který s Ježíšem sdílel vše, ví, že Mistr chce všechny lidi dovést k setkání s Otcem. On může svědčit o tom, že Ježíš se setkal s mnoha lidmi nemocnými jak na duchu, kteří byli plni sebestřednosti (srov. Jan 8,31-39), tak i na těle (srov. Jan 5,6). Všem daroval milosrdenství a odpuštění, nemocným i fyzické uzdravení, znamení hojného života v království, kde bude osušena každá slza. Tak jako Maria jsou i učedníci povoláni, aby se starali jedni o druhé, ale nejen to; vědí, že Ježíšovo srdce je otevřené všem bez výjimky. Všem musí být hlášáno evangelium o Božím království. Všichni, kdo to potřebují, mají pocítit křesťanskou lásku, protože jsou to lidé, Boží děti.

4. Toto mateřské poslání církve vůči potřebným a nemocným lidem se v dvoutisícileté historii církve konkretizovalo v bohaté řadě iniciativ na pomoc nemocným. To je třeba mít na paměti, jelikož tato péče se uskutečňuje po celém světě i dnes. V zemích, kde je dostatečně vybudován systém veřejného zdravotnictví, se činnost katolických kongregací, diecézí a jejich

nemocnic zaměřuje – kromě poskytování kvalitní lékařské péče – na úsilí stavět do středu zájmu zdravotnických zařízení člověka. Vědecká bádání provádějí v úctě k životu a ke křesťanským mravním hodnotám. V zemích, kde zdravotnický systém není dostatečný nebo vůbec neexistuje, usiluje církve svou prací nabídnout lidem v oblasti péče o zdraví co nejvíce. Snaží se předcházet dětské úmrtnosti a vítězit nad některými velice rozšířenými nemocemi. Zdravotní péči se snaží poskytovat i tam, kde není schopna léčit. Obraz církve jako „plní nemocnice“, která přijímá všechny zraněné životem, je velmi konkrétní, protože v některých částech světa poskytují obyvatelstvu nezbytnou péči pouze misijní či diecézní nemocnice.

5. Připomínka dlouhé historie služby nemocným je důvodem k radosti pro křesťanské komunity, zvláště pro ty, které tuto službu poskytují dnes. Je třeba pamatovat na minulost a z ní získat obohacení. Máme se z ní učit velkodušnosti mnohých zakladatelů institutů ve službě nemocným až k úplné oběti; vynalézavosti, kterou přináší láska, nechat se inspirovat mnohými iniciativami v průběhu staletí; úsilím ve vědeckém výzkumu za účelem nabídnout nemocným nové a věrohodné léčebné postupy. Toto dědictví minulosti napomáhá dobrému plánování budoucnosti. Například ochránit katolické nemocnice před rizikem ziskuchtivosti, která celosvětově usiluje uvést péči o zdraví na trh, a tím z této péče vylučuje chudé lidi. Organizační inteligence a láska spíše vyžadují, aby byl nemocný respektován ve své důstojnosti, která vždy zůstane středem léčebného procesu. Toto nasměrování si musí osvojit také křesťané, kteří pracují ve veřejných strukturách a jsou povoláni, aby svou službou vydávali dobré svědectví evangelium.

6. Ježíš zanechal církvi darem svou uzdravující moc: „Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ... na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví je“ (Mk 16,17-18). Skutky apoštolů popisují uzdravení prostřednictvím Petra (srov. Sk 3,4-8) a Pavla (srov. Sk 14,8-11). Ježíšovu daru odpovídá úloha církve, která ví, že má přinášet nemocným stejný pohled plný něhy a soucitu jako Pán. Pastorační práce ve zdravotnictví vždy zůstane nezbytným a základním úkolem, který je třeba žít s obnovovaným úsilím jak ve farním společenství, tak v nejprestižnějších zdravotnických střediscích. Nemůžeme také zapomínat na citlivost a vytrvalost, s nimiž se mnohé rodiny věnují svým dětem, rodičům nebo příbuzným, ať už jsou chronicky nemocní nebo těžce postižení. Péče poskytovaná v rodině je mimořádným svědectvím lásky k člověku a je třeba ji podpořit uznáním a vhodnou politikou. Lékaři a zdravotní sestry, kněží, zasvěcené osoby, dobrovolníci, rodinní příslušníci a všichni, kdo se věnují péči o nemocné, jsou součástí tohoto církevního poslání. Je to sdílená zodpovědnost, která obohacuje hodnotu každodenní služby.

7. Marii, Matce něžnosti, chceme svěřit všechny nemocné na těle a na duchu, aby v nich podpořila naději. Prosíme ji také, aby nám pomohla v přívětivosti k nehybným nemocným bratrům a sestrám. Církve je si vědoma, že potřebuje mimořádnou milost, aby mohla dostát své evangelní službě – péči o nemocné. Spojme se v neúnavné prosbě k Matce Páně, aby každý člen církve žil s láskou povolání ke službě životu a zdraví. Panna Maria ať se přimlouvá za tento XXVI. světový den nemocných; ať pomůže nemocným prožívat jejich utrpení ve společenství s Ježíšem a provází ty, kdo se o ně starají. Všem nemocným, zdravotníkům, dobrovolníkům uděluji z celého srdce apoštolské požehnání.

Ve Vatikánu 26. listopadu 2017
Slavnost Ježíše Krále

FRANTIŠEK